

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 9 năm 2025

Số 777

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Không không gian không thời gian là sao ?
- 2) Muốn đạt tới thế giới đại đồng thì phải làm sao ?
- 3) Tu hành liên tục có hữu ích gì không ?
- 4) Tại sao tu lâu mà còn gian dối không thành thật với chính mình ?
- 5) Duyên lành tái ngộ để làm gì ?
- 6) Quy nguyên giềng mối là quy làm sao ?
- 7) Thành tâm hướng về tâm linh có dễ dứt khoát hay không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Sydney, 18/04/98 5:00 AM Hỏi: Không không gian không thời gian là sao ? Đáp: Người tu thiền đạt tới không không gian không thời gian tức là hoàn toàn giải nghiệp, khai khẩu thuyết chơn ngôn, bố thí cho các nơi tu tiến. Kệ : Về không chẳng có ưu phiền hận Thuyết lý phân minh tự góp phần Tự thức chơn tình phân lý đạo Thực hành chất phác tiến cao tăng.	2) Sydney, 19/04/98 5:00 AM Hỏi: Muốn đạt tới thế giới đại đồng thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn đạt tới thế giới đại đồng thì mỗi hành giả trên mặt đất phải tự tu sửa, thì mới bằng lòng dần thân độ đời, tận tình phục vụ người kế tiếp. Kệ : Thương mình sửa tiến mới phân qua Nhân quả phân minh tự tiến hòa Giải tỏa phiền ưu trong nội thức Tự mình xây dựng tự mình qua.
3) Melbourne, 20/04/98 5:35 AM Hỏi: Tu hành liên tục có hữu ích gì không ? Đáp: Thưa tu hành liên tục rất hữu ích cho tâm lẫn thân, liên tục khai tâm mở trí rất dễ nhận được luồng điển thanh nhẹ của đại bi. Kệ : Khai triển tâm thân uyển chuyển tùy Tâm bình đạt đạo rất tinh vi Quy y Phật Pháp duyên tâm đạo Học hỏi không ngừng tự mình ghi.	4) Melbourne, 21/04/98 5:45 AM Hỏi: Tại sao tu lâu mà còn gian dối không thành thật với chính mình ? Đáp: Tu hành mà còn gian dối không thành thật với chính mình, đầu đầu lòi đuôi thì không bao giờ tiến hóa nổi. Kệ : Phân hồn tham danh quý gian manh Nói lý cho hơn tự giựt giành Gian dối tướng mình là quý giá Tự mình mâu thuẫn lại tham danh.
5) Perth, 22/04/98 12:32 AM Hỏi: Duyên lành tái ngộ để làm gì ? Đáp: Thưa duyên lành thì mới thật sự tương phùng. Kệ : Tâm thân ổn định khỏe vô cùng Khai mở từ bi trí vẫn trung Duyên đạo tình đời chung tiến hóa Cần khôn vũ trụ thức vô cùng.	6) Perth, 23/04/98 3:20 AM Hỏi: Quy nguyên giềng mối là quy làm sao ? Đáp: Thưa quy nguyên giềng mối là trở về với thực chất của chính mình, giải tất cả những sự vấp vúi trong nội tâm, dứt khoát chủ kiến. Kệ : Chẳng còn mê tín tạo mù mờ Dứt khoát tâm tu chẳng ước mơ Trí ý phân minh không dấy bận Thành tâm tu luyện tiến từ giờ.
7) Perth, 24/04/98 6:50 AM Hỏi: Thành tâm hướng về tâm linh có dễ dứt khoát hay không ? Đáp: Thưa thành tâm hướng về tâm linh mà phát triển thì rất dễ dứt khoát trong thực hành. Kệ : Thành tâm phát triển hướng thanh tịnh Dứt khoát tâm tu tự cứu mình Trí tuệ không ngừng xây dựng tốt Đồng hành tu tiến lại càng minh.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 28

...

Tu được một chút, mở được một chút huệ tâm không có rêu rao nói tùm lum. Cảm mồm để sửa, để tu, mong đúng giờ lo tu thiền là trí sáng tâm minh. Đâu cần gì phải lo âu, chỉ có thực hành thôi. Công chuyện sờ sờ trước mắt, người đi trước thành công tại sao chúng ta không thành công? Là tại vì chúng ta lo đủ thứ, ôm chấp phê phán đủ chuyện, rồi tạo cảnh bơ vơ cho mình, rồi chê cái pháp đó không tốt. Pháp nào cũng Thượng Đế ân ban xuống thế gian. Nếu chúng ta nhận pháp nào phải dốc lòng đi đúng theo cái pháp đó thì mọi việc nó sẽ thành công. Lúc cần tu thì năn nỉ sư phụ cho tu, tu rồi lại phản, thế gian này có. Cho nên nhiều người, người ta tu đắc rồi kêu họ sư phụ, họ cũng không thêm để ý tới cái chữ sư phụ vì những người sư phụ trước đã độ tài làm sai quá nhiều; bây giờ cái chữ sư phụ người ta không nhận nữa. Người ta hạ mình hòa đồng với chính chúng ta mà để ảnh hưởng cho chúng ta càng ngày càng tự tu, tự thức và tự tu tiến. Cái thức bình đẳng là cần thiết của người tu Phật.

Hướng về Phật tu mà không có bình đẳng, nói xấu đạo này đạo nọ là ma quỷ, không phải là hướng về tu Phật. Tâm hướng về Phật phát triển tâm từ bi, quý trọng tất cả sanh linh tại mặt đất. Hành động tốt, hòa đồng tốt mới đi tu tiến được vạn linh đồng tiến với chúng ta.

Cho nên, Vô Vi tu một thời gian cảm thức thế gian chẳng có ai tài. Chính người chịu tận dụng khả năng của chính mình thì người đó có cơ hội tiến, hướng về tâm linh mà hành sự thì mới có cơ hội thức giác nhiều hơn. Cái pháp hay nhưng mà tâm ta nghĩ bậy, làm loạn, mê chấp, từ ăn uống cũng mê chấp, đi đứng cũng mê chấp, sai lầm, tưởng ta tu như thế này mới số một được, tu như thế kia là không có số một. Cái đó là sai! Khi mà chúng ta tu, pháp lực chúng ta mạnh, thì cái gì đến thì chúng ta cũng giải được, cũng cảm hóa được. Sợ đầu này, sợ đầu kia, là cái pháp lực yếu không tiến, và càng ngày tâm thức càng suy đồi và không cởi mở được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 19 tháng 3 năm 1972

Hào quang chiếu diệu tâm khoan khoái
Vũ trụ không gian chuyển tiếp đài
Dẫn tiến linh hồn nơi giác thể
Chánh tâm tưởng Phật tự dồi mài

Cảnh thanh cảnh trược phân hai
Bên ngoài là trược trung đài là thanh
Tự lo suy xét tự hành
Tiến lên thanh cảnh đã dành cho ta
Đến nơi sẽ được vui hòa
Bình tâm lĩnh hội Di Đà giáo khoa
Phân ra thể cảnh chơn tà
Từ bi tự tiến tự hòa chung vui
Nơi nao cũng sắc với mùi
Sanh rồi lại diệt tự trui lấy lòng
Chuyện đời thử thách lòng vòng
Luôn luôn thay đổi phải tòng phải theo
Có khi biến thể chó mèo
Có khi biến thể tự treo án hình
Thiên đàng, địa ngục, pháp đình
Nơi nao cũng xử phân tình giả chơn
Đụng rồi tự sửa khuyên lơn
Đờn cao thanh giọng gây đờn đứt dây
Tu theo pháp Phật hằng ngày
Chẳng hay chẳng dở chẳng thầy chẳng ta
Không không chủ thuyết mới là
Tránh xa động chạm tự hòa tiến tu
Phân minh kẻ sáng người mù
Thân tâm an lạc đắp bù tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

卐❀卐 **HỒI MƯỜI LĂM**

THÁI SINH HỎI ĐẠO, CÁC ĐẠO THÔNG SUỐT
TẾ PHẬT HOÀNG PHÁP, CÁC PHÁP SÁNG TỎ

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 26 tháng 2 năm Nhâm Tuất (1982)

...

Thái Sinh: Thưa phải, thưa phải. Cám ơn ân sư đã ban lời chỉ giáo, kính xin ân sư răn dạy tiếp.

Tế Phật: Thế nào gọi là "Đạo".

Thái Sinh: Đức Lão Tử dạy rằng: "Đạo lớn vô hình, sinh để nuôi nấng trời đất; đạo lớn vô tình, xoay chuyển mặt trời mặt trăng; đạo lớn vô danh, nuôi dưỡng muôn loài, ta không biết gọi tên là gì, nên miễn cưỡng gọi là "Đạo" (Đại đạo vô hình, sinh dục thiên địa; đại đạo vô tình vận hành nhật nguyệt; đại đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật, ngô bất tri kì danh, cường danh viết: "Đạo").

Tế Phật: Tên của trò ngoan là gì?

Thái Sinh: Thưa là Thái Sinh.

Tế Phật: Không có tên tại sao còn gọi là Thái Sinh?

Thái Sinh: Thưa ân sư bởi vì hậu thiên tức là cõi hữu có phân biệt, có danh hiệu do đó mới có tên gọi Thái Sinh. Tiên thiên tức cõi vô nên vô danh vô ngôn, vô hình, vô tướng do đó mới đơn giản gọi là: "Đạo", miễn cưỡng gọi là "đạo" còn vốn không có cái tên gọi là "đạo". Bởi lẽ đó tên gọi Thái Sinh bữa nay cũng là tên là họ miễn cưỡng, trò ngu vốn không tên không họ do một khí tiên thiên hóa thành.

Tế Phật: Trò ngoan thực đã biết dùng việc một cách thức thần.

Thái Sinh: Thức thần từ đâu tới, nguyên thần tới từ đâu, dùng việc thức thần ban đạo

có lí, cũng là nguyên thần; nguyên thần dùng việc, nói đạo có lí, cũng là thức thần.

Tế Phậ: Hiện tại trò ngoan đứng ở phương nào?

Thái Sinh: Thưa con không rõ là tại phương nào?

Tế Phậ: Tại sao lại không biết phương hướng?

Thái Sinh: Hư không rộng lớn vô cùng, làm sao rõ được phương hướng, kẻ mê mong được sống bốn phương, kẻ giác ngộ cầu được "tự tính tây phương".

Tế Phậ: Hiện tại người đứng trước mặt trò ngoan là ai?

Thái Sinh: Thưa chẳng có ai.

Tế Phậ: Tại sao lại chẳng có?

Thái Sinh: Thưa Phậ dạy: "Toàn thể pháp hữu vi, như mộng ảo, như bọt nước, như giọt sương, như ánh chớp, phải coi tất cả là như vậy" (*Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng ảo, như bào ảnh, như lộ diệt như điện, ưng tác như thị quan*) do đó mà chẳng có.

Tế Phậ: Dĩ nhiên là chẳng có, chết chẳng có, muôn duyên đều giả, muôn sự đều không, há phải tu đạo?

Thái Sinh: Hư không có một cách cao siêu, hư vô tồn tại một cách diệu kì, cái thanh bay lên, cái trược rớt xuống, cái thanh thành Phậ, thành Tiên, thành Thần, thành Thánh; cái trược rớt xuống mắc vòng nhân quả luân hồi hấp dẫn, trói buộc nên thành người, thành vật, thành quý, nhân duyên tự mời gọi, nhân quả tự kết liễu.

Do đó không mà chẳng không, tên gọi là thực không (*chân không*); thực không chẳng không, tên là thực tướng, thực tướng không tướng, bản thân nhiều oan nghiệt, sự mê muội bao trùm, bản tính bị lợi dục che phủ, trừ khử vật dục tham vọng, thấy được tất cả sự chân thiện mới rõ được cái sự quý giá của đại đạo ở tại đâu, mắt kẻ mê nhìn gần, tham lam mưu chiếm đoạt của cải lợi lộc trước mắt, tự đắm chìm biển khổ oan nghiệt, tự đầy đọa luân hồi.

(còn tiếp)

